

Caspar March

Programma Quo Universitatis Rostochiensis, P.T. Rector Caspar March/ D. Med. & Math. Prof. P. Ad Exequias quas Adolescenti ... Johanni Friderico Reuchlino, Suo ex Sorore Nepoti Vir ... Dn. D. Johannes Georgius Dorscheus, Theol. Prof. ... Hodie ... parat ... Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat : [P.P. sub Sigillo Academico d. XXI. Maii, Anno M. DC. LIIIX.]

Rostochii: Kilius, [1658]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776824775>

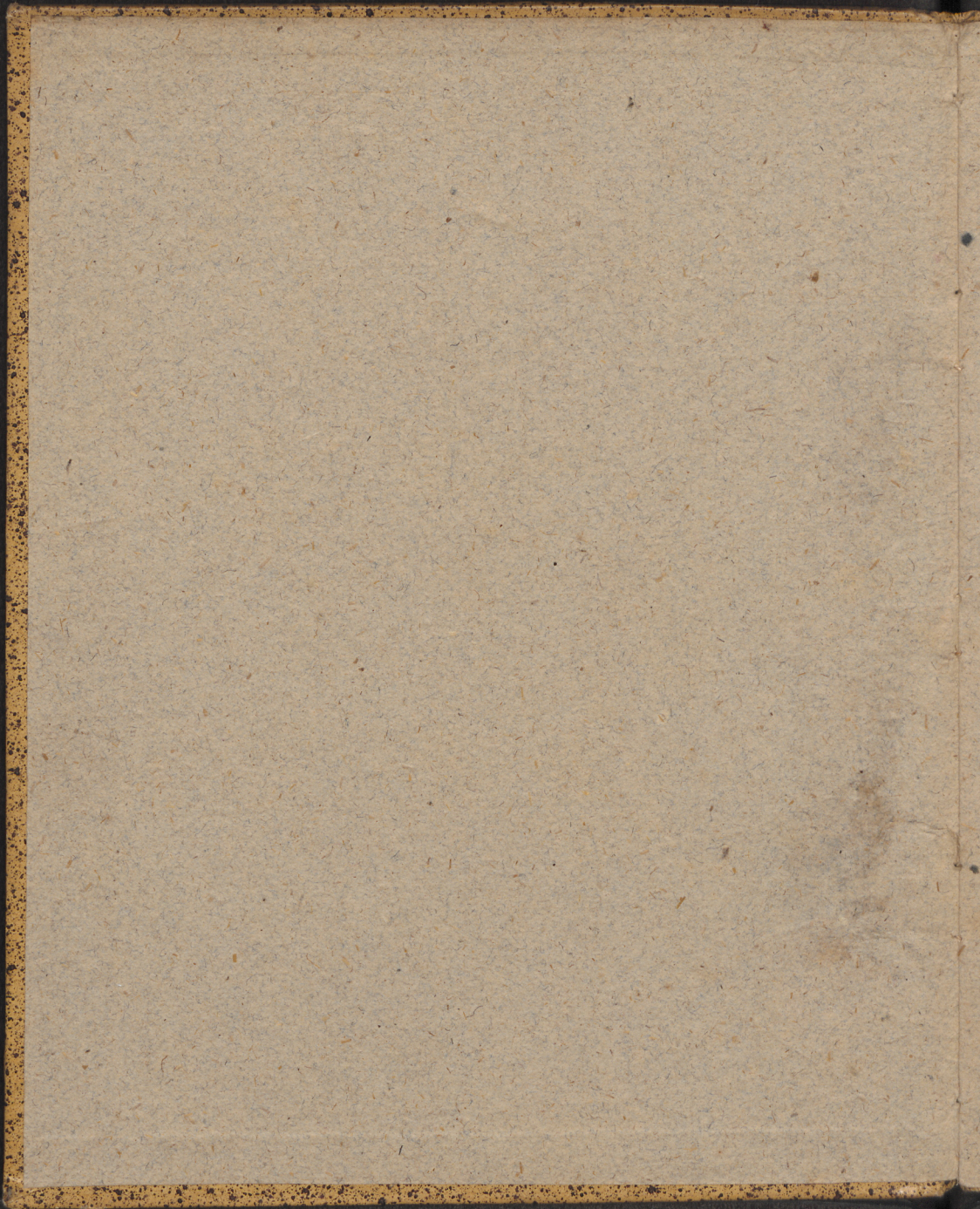
Druck Freier Zugang

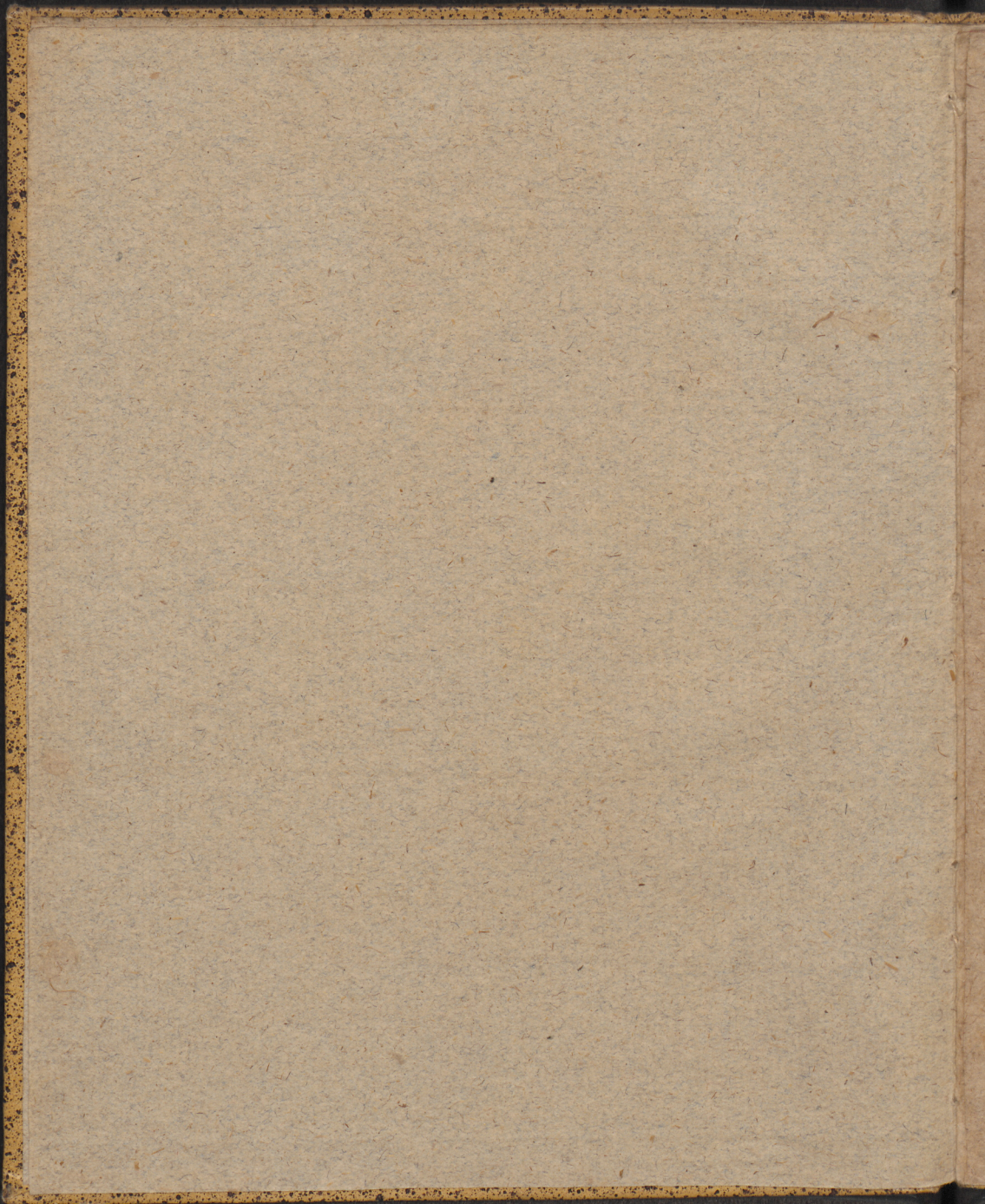

March, C.
in
J. F. Reuchlin.

Rostock, 1658.

35

00.

PROGRAMMA

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS, P. T.
RECTOR

CASPAR WURCE/D.
& Math. Prof. P.

Ad
Exequias

quas

facienti, dum vivebat, egregio
& optimæ omnino spei

JOHANNI FRIDE- RICO REUHLINO,

Suo ex Sorore NEPOTI

Vir admodum Reperendus, Amplissimus & Excellentiss.

Dn. D. JOHANNES GEORGIUS
DORSCHENS, Theol. Prof. primarius, & Con-
sistorii Ducalis Assessor gravissimus

Hodie horâ mediâ primâ in Æde Jacobæâ parat,
frequentiâ suâ cohonestandas,

Omnes omnium ordinum Ci- ves Academicos studiosè ac pera- manter invitat.

Rostochii, Typis Hæredum NICOLAI KILFI, Acad. Typ.

Quisquis hoc verno anni tempore luxuriantes florum elegantissimorum multitudinem arbores cōspexerit, fretus communiore naturæ cursu, actutum judicabit, copiosissimos his ipsis subnascituros fructus, quibus ad maturitatem proVectis egregiè frui mortalium genus possit. At falli hoc ipso facillimè potest, ut solent fere pleraq; iudicia subita & præcipitata nimis. Continget n. forte, ut vel æstus aëris major, quam cuius sustinere vim poterunt teneriora fructuum rudimēta, succedat, correndoq; nimium radicale humidum, & evocando simul Calidum vitale, enecet ista quasi in primò germine, nec ad ullam suæ speciei congruam perfectionem vel tendere sināt, vel si istud mali in tenerimò statu non obvenerit, sed omnia egregiè sese habeant, eantq; felici prorsus sydere fructus ejusmodi per gradus ad exoptandam maturationem, fiet fortassis ut vel grandine percussi decidant, vel turbinis interveniente violentia à fronde avellantur prius, quam usui humano existant commoda; Aut fiet etiam, ut subortâ intus putredine nascatur vermis sensim interiora exedens, vitalemq; omnem vigorem destruens, decollerq; adeo iterum spes ante concepta, fore ut debitum perfectionis gradum consequutis jucunde atq; utiliter frui liceat. Haut admodum

dum ab simile quid arborum hisce fructibus, illi
pretiosissimi Matrimonii fructus, humanae sobo-
les, experiuntur. Vix quisquam est, qui vel con-
spectis primùm in hâc mundi scenâ hisce conju-
galis amoris effectibus non optima statim de iis
sibimet polliceatur, speretq; eos usui & emolu-
mento tum sibi, tum Publicæ Rei quondam futu-
ros. At bone DEUS, quam varii casus spes elu-
dunt, frustrâturq; etiam confirmatas optimorum
Parentum expectationes. Ut ne enim nunc de
Politiciis Liberorum corruptelis dicam, quarum
tam innumera varietas est, ut stylo eas omnes &
singulas vel delineare velle res futura effecti mensi
laboris, nec unius programmatis materia, (sævit
n. hæc nociva nimium pestis in omnem omnino
ætatem singularibus ubiq; & diversissimis modis)
hòc loco vitæ potius quam morum nocumenta
sola paucissimis delibabimus. Evenit enim sæpe-
numero, uti optimè sanis natalibus ipsimet incol-
lumes prognati liberi, ut ut egregiæ valetudinis
speciem præ se ferant, ingeniumque simul ostend-
ant ad præclara quævis apussumum, in tenerri-
ma statim prima ætate variarum ægritudinum ve-
luti tempestate quadam tententur, quæ succum
omnem vitalem exhaurit, spiritusq; vividos dis-
pellit, absument, extinguunt, ut perire ipsos in primo
vitæ germine necessum sit, antea quàm vel ad spi-
rare quodammodo possint ad eam perfectionem,
quâ

quâ usui quondam Patriæ ac Parentibus essent futuri. Quod si in hoc felices aliqui sunt, ut citra ejusmodi morborum pestiferos impetus primum pueritiæ florem expediant, jamq; maturescere ad sensum deprehendantur, atq; id pedetentim perfectionis nancisci, quo jam tum oblectare suos, & prodesse quodammodo etiam aliis possunt, pariter tamen neq; in hoc statu sunt extra periculū: Et si n. tum robur vitæ auctius habeant, obveniunt tñ. sæpè procellæ morborum graviores, qui symptomata de sese, multiplices veluti grâdines, spargunt, quibus non uno in loco vehementius concussi, cadere coguntur, tolliturque subitò spes omnis, quam de jucunda utilique eorum propediem experiunda fruitione conceperamus. Ut taceam externas violentias, quib; malè feriat nonnulli, & scelerato furore rabidi sæpius maturitati etiam proximos è vitâ miserrimè tollunt, atque à charissimis Parentum amplexibus, velut improvisus ab arbore fructus turbo, facinorosè divellunt. Quib; omnibus aliud insuper accedit, quod in nostra impræsentiarum cōparatione ultimum esse volumus infortunium, si nimirum latens in corpore putredo paulatim interiorum viscerum vires expugnet ac destruat, ut vel lenta tabe deficiat, vel irruentis insperatò morbi injuriæ, cui resistendo impar tum existit internum robur subitò succumbat, pereatque itidem spes omnis quâ tum

rùm de ingenii præclaris sæpe dotib9. tùm de cor-
poris vigore egregios propemodum fructus præ-
stolamur. Atq; hujus quidem modò recensitæ
fragilitatis humanæ, spes omnes nostras in tam
incerto collocantis, exemplum denuo nobis ex-
hibet præsens funus Adolescentis dum vivebat
probi pariter atq; eruditi, JOHANNIS FRIDE-
RICI REUCHLINI, cui ut ea contigerat felici-
tas, quod superatis teneræ pueritiæ periculis, eos
jam ætatis annos consequi potuerit, in quib9 non
adolescere solum, sed & maturescere ingenio ac
moribus visus est, jamq; tum spem non exiguam
præbere potuit, fore ut elegantiori literatura, qua
modo imbui incipiebat, prodesse paulatim aliis
& publico deinceps bono inservire valeret; Non
tn. evitandum fuit fatale illud malum, quod à la-
tenti quodam intrùs sanguinis & viscerum vitio,
superveniente gravioris ac improvifi morbi ve-
hementiâ dependere diximus: quod omne ex
vita mortisq; ejus brevi historiâ apparebit: Na-
tus quippe est in celeberrima ac libera Imperii
urbe Argentorato Annò supra millesimũ sexcen-
tesimo quadagesimo secundo, ipso Natalitiis Sal-
vatori nostro sacro die XXV. Decembris. Patre,
Viro honestissimo & integerrimo FRIDERICO
REUCHLINO, Cive & Sutore Argentoratensi;
matre vero fœmina pia & pudicissima MARTHA
DORSCHEA, magni illius & nominis sui celebri-

tate per orbem noti Theologi JOHANNIS GE-
ORGII DORSCHER, olim in Argentoratensi,
nunc Numinis quodam fatô in nostrâ hac Rosto-
chiensi Academia Theologiæ Professoris, Illustris-
simorum Ducum Mecklenburgicorum Consi-
liarii, & Ducalis Consistorii Assessoris gravissimi
Soror. Avum Paternum habuit M. LEONHAR-
DUM REUCHLINUM, primùm Pastorem Bi-
pontinum, post deformationem ejus Ecclesiæ ve-
rò, Ecclesiæ Kürzellanæ in Brisgoia, & denique
Gertsheimensis in Alsatia Pastorem, abnepotem
ex fratre Dionysio, Pastore Palatino, magni illius
JOHANNIS REICHLINI alias CAPNIONIS,
Phorcensis, Triumviri Sveviæ sub Maximiliano I.
et Hebraicarum literarum in Germania instau-
ratoris nominatissimi. Aviam v. Paternam SA-
LOMEN *Mittelmännin*. Avus maternus fuit LAU-
RENTIUS DORSCHERUS, civis Argentoratensis
in tribu Sutoria primarius. Avia materna fuit
MARIA, filia JOHANNIS FINGERLIN, Sena-
toris Argentoratensis & MARTÆ, JOHANNIS
TSCHOPPERI, M. Stabuli Argentorat. Filia.
Hoc ortus stemmate noster hic beatus modò JO-
HANNES FRIDERICUS, quartò post Nativita-
tem die piissimâ Parentum curâ, intercedente Sa-
cri Baptismatis lavacro, in famigeratissimâ S. Nico-
lai Æde renatus est, & pietati, quantum in tenel-
lula ætate fieri licuit sensim ad vesfactus. Post Pa-
rentum

rentum præmaturum obitum, Consilio & Auxilio prædicti D. DORSCHER, cujus filio unico cõjunctus fuit, sub iisdem per multos annos Præceptoribus & Argentorati & hîc (neq; n. à latere filii ejo unici divelli potuit ipse orphanus) in Latinis, Græcis, Gallicis haud contemnendos fecit profectus, historicorum lectione exercitatus, catecheticis imbutus & jam in organicis & philosophicis studiis initium facturus. Verum aliter rem disposuisse ex eventu visus est D. O. M. Calendis n. currentis adhuc Maji mensis, ex qualicumq; pedis allusione decumbere cœpit, nec credi facile potuit levissimam hanc læsionem, importaturam aliquid periculj, præsertim cùm sedula Chirurgi manus fomenta & emplastra quæ profutura omninò videbantur, subinde applicaret. Sed ut insperatò, & fere præter rationem multa eveniunt, ita contigit etiam, ut superiori septimana febris accesserit satis vel à prima invasione vehemēs & maligna (latens n. dudum in hoc corpore sanguinis vitium, ex pallore & macie arguèdum, accensum & exasperatum febre, quam dolor procul dubio molestus, & inde nata indignatio excitaverant, mali moris morbum fecit) quæ cum gravioribus symptomatibus, vigilijs puta continuis, tremore artuum, æstu implacabili, deliriò quod nec sponte exortæ hæmorrhagiæ narium mitigabant ullatenus, Vires adolescentuli teneras infestaret, frustra

frustra adhibitis consilio nostro remediis legiti-
mis, expugnavit tandem, vitæq; finem imposuit
d. XVI. Maji post II. matutin. Nos Cives Aca-
demici, benè precemur animulæ, liberæ modo à
carnis mundi; inquinamenti, corporiq; in quo
divinæ hæc auræ particula habitavit hæctenus,
hòc in primis nomine honestiùs æstimando, ultri-
mum agite exhibeamus honorem, comitando id-
ipsum ad sepulturæ destinatum locum. Quod ut
majori, quam sæpe solet, frequentia fiat, Autori-
tas & summa in Rempublicam Christianam me-
rita Magni nostri DORSCHER, cuilibet, spero,
nostrum abundè satis incitamento erunt: Acce-
dit quod idem ego à vobis, Cives optimi, publico
nomine, rogandò hortandòq; contendam.

P.P. sub Sigillo Academico d. XXI. Maji,
ANNO M. DC. LHX.

Conventus fiet in Æde Mariana.

